

1 Juni 2017

Forespørgselsdebat om, hvilke muligheder er der for at lette vilkårene for forældre til handikappede børn, som er anbragt i en institution uden for forældrenes hjemby?

(Medlem af Inatsisartut Laura Táunâjik, Siumut)

Siumut skal hermed fremkomme med følgende bemærkninger til den foreslåede forespørgselsdebat som er foreslået af medlem af Inatsisartut, Laura Táunâjik, Siumut.

I de senere år er der til stor glæde for os og i stigende grad, blevet gjort et stort arbejde for at oplyse mere og bedre omkring de handikappedes rettigheder og forhold som sådan.

Der er som eksempel herpå etableret en vidensbank omkring de handikappedes forhold, ligesom der igennem forslag til Inatsisartut netop er vedtaget, at der skal etableres en talsmandsinstitution for de handikappede.

I Siumut er vi således ikke et sekund i tvivl om, at man med de tiltag der nu tilvejebringes, vil kunne bibringe serviceringen af handikappede en langt bedre kvalitet samtidig med, at vi på en lang række områder vil få mere og bedre viden.

De fleste kan nok sætte sig ind i, at det at have et handikappet barn ikke er det letteste i verden. Det kræver meget at have et handikappet barn ligesom der også findes børn med såkaldt usynlige handicap, men desværre må vi konstatere, at det offentlige service bærer præg af manglende viden, samt manglende kendskab til det praktisk håndterbare for eksempel omkring hjælpemidler og udstyr i det hele taget.

Sagsområdet der er meget kompliceret, blev for kun ganske få år siden overdraget til Kommunerne. Dog ser det ikke ud til, at de nødvendige økonomiske midler har fulgt med i det omfang, som der reelt set er behov for.

Såfremt man har et barn der er vidtgående handikappet, og barnet - i den hensigt at hjælpe det bedst muligt - er anbragt i en anden by, så åbner den gældende lovgivning op for, at de der står barnet nærmest, kan komme og besøge barnet to gange om året eller, at barnet eventuelt kan komme hjem og besøge forældrene.

Men når der således i tilfælde af, at man for at hjælpe barnet bedst muligt anbringer det udenfor hjembyen, og forældrene vælger at bo i samme by hvor barnet anbringes, så kan de ikke "*komme betalt hjem*" for, at være sammen med de andre pårørende, de rejste fra - de mister deres frirejse.

På det foreliggende grundlag glæder vi os fra Siumut derfor til Inatsisartut efterårssamling, hvor der fremsættes lovforslag om hjælp til handikappede.

God debat.

Jess Svane

Siumut